MAGDOLNA

Pákolitz István

Pákolitz István:
MAGDOLNA

Lõn pedig, hogy kifárasztá a beszéd,
és Simon farizéus kérte,
jönne házába, szívesen látja
hétköznapi, egyszerû ebédre.

S midõn asztalhoz telepedék,
hogy némi ételt elfogyasztana,
váratlanul jöve egy asszony,
aki a városban nagy bûnös vala.

Leborulva az ács fia elõtt,
sírástól reszket gyönge válla;
a Mester lábát csókkal illeti,
s öntözi szemének harmatával.

Haja bronz-ékességét lebontván
törölgeti, semmit se restell,
s vevén a kis alabástrom szilkét,
megkeni jóillatú kenettel.

Látván ezt Simon farizéus,
fölötte bosszankodik magában:
ha próféta volna, tudná bizonnyal,
miféle asszony ez, s milyen parázna!

Ránéze pedig Jézus és szóla:
- Simon, mondanék neked valamit.
Amaz felelé és mondá neki:
- Szólj, Mester, hallgatom a te szavaid.

- Egy hitelezõnek két adósa vala,
ötszáz dénárral tartozott az egyik,
a másik ötvennel; de mindkettõét
elengedé, mert nem tudtak fizetni.

Mit gondolsz, Simon, kettejük közül
melyik lesz hozzá nagyobb szeretettel?
Felelvén Simon, mondá: - Gondolom, az,
akinek többet engedett el.

- Helyesen ítélsz. Nézd ezt az asszonyt:
bejövék, s nem mostad meg a lábam;
õ pedig könnyeivel fürészti
s megtörölgeti selyemhajával;

nem szûnik csókkal illetni lábam,
te az üdvözlõ csókot is feledted;
nem kenéd be fejem olajjal,
õ lábamat keni drága kenettel;

mondom neked, az õ sok nagy bûne
megbocsáttatik, mert nagyon szeretett;
kinek pedig kevés bocsáttatik meg,
annak a szeretete is kevesebb.

S intvén, szóla az asszonynak:
- Íme, megbocsátom minden vétked;
menj békével és többé ne vétkezzél,
a te hited megszabadított téged.

(forrás: Új Aranyhárfa, Bp. 2001.)

Forrás: www.keresztenydalok.hu